

sygn. akt III **RC 227/21**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 13 kwietnia 2022r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący Sędzia Hubert Wnorowski

Protokolant starszy sekretarz sądowy Iwona Batko

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 kwietnia 2022r. w K. sprawy

z powództwa małoletnich **K. K. (1) i G. K.** reprezentowanych przez **A. K.**

przeciwko **K. K. (2) i S. K.**

o alimenty

I. Zasądza alimenty od pozwanej S. K. na rzecz małoletnich K. K. (1) ur. (...) i G. K. ur. (...) w kwocie po 50 zł (pięćdziesiąt) złotych miesięcznie na rzecz każdego z nich płatne z góry do 10 dnia każdego miesiąca do rąk ich matki A. K. - z ustawowymi odsetkami w wypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat poczynając od 25.11.2021r. w miejsce świadczenia alimentacyjnego określonego ugodą z dnia 13.10.2020r. zawartą przed Sądem Rejonowym w Kętrzynie w sprawie III RC 63/20.

II. Zasądza alimenty od pozwanego K. K. (2) na rzecz małoletnich: K. K. (1) ur. (...) i G. K. ur. (...) w kwocie po 50 zł (pięćdziesiąt) złotych miesięcznie na rzecz każdego z nich płatne z góry do 10 dnia każdego miesiąca do rąk ich matki A. K. - z ustawowymi odsetkami w wypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat poczynając od 25.11.2021r. w miejsce świadczenia alimentacyjnego określonego ugodą z dnia 13.10.2020r. zawartą przed Sądem Rejonowym w Kętrzynie w sprawie III RC 63/20.

III. Nie obciąża pozwanych kosztami sądowymi.

IV. Koszty procesu pomiędzy stronami wzajemnie znosi.

V. Wyrokowi w punkcie **I i III** nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sędzia Hubert Wnorowski

UZASADNIENIE

A. K. działając w imieniu małoletnich powodów: K. K. (1) i G. K. wniosła o zasądzenie do pozwanej S. K. (babki małoletnich) alimentów w kwocie 150 zł miesięcznie na rzecz małoletniego K., a na rzecz małoletniej G. K. w kwocie 100 zł miesięcznie oraz zasądzenie od pozwanego K. K. (2) (dziadka małoletnich) alimentów w kwocie 200 zł miesięcznie na rzecz małoletniego K., a na rzecz małoletniej G. K. w kwocie 150 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu pozwu podała, że alimenty od ojca w wysokości 400 zł miesięcznie na dwoje dzieci nie wystarczają na zabezpieczenie nawet ich podstawowych potrzeb. Podała, że znajduje się w bardzo trudnej sytuacji finansowej, z uzyskiwanego dochodu nie jest w stanie opłacić wszystkich bieżących rachunków. Prowadzona jest wobec niej egzekucja komornicza. W codziennym utrzymaniu pomagają jej rodzice. Podniosła, że pozwani znajdują się w dobrej sytuacji finansowej, która pozwala im na dołożenie się do kosztów utrzymania małoletnich wnuków (k. 3-5).

S. K. i K. K. (2) domagali się oddalenia powództwa w całości.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew podali, że są osobami w podeszłym wieku, utrzymują się jedynie z emerytury. Ponoszą koszty własnego utrzymania oraz koszty leczenia. Podnieśli, że ich sytuacja majątkowa nie pozwala nałożenie alimentów na rzecz małoletnich wnuków. Małoletni spędzają u dziadków każdy pierwszy i trzeci weekend miesiąca, wówczas pokrywają oni koszty ich utrzymania, czasami dają wnukom „kieszonkowe” w kwotach po 20-50 zł (k. 55-58).

Sąd ustalił, co następuje:

Wyrokiem z dnia 19 kwietnia 2019r. w sprawie VI RC 1826/17 Sąd Okręgowy w Olsztynie rozwiązał przez rozwód małżeństwo rodziców małoletnich powodów, wykonywanie władzy rodzicielskiej powierzył matce małoletnich, ograniczając władzę rodzicielską ojca do współdecydowania o planowanym leczeniu, kierunkach kształcenia i kraju zamieszkania małoletnich oraz zobowiązał ojca dołożenia na rzecz każdego z małoletnich powodów alimentów w kwocie po 200 zł miesięcznie tj. łącznie 400 zł miesięcznie.

W dniu 13 października 2020r. w sprawie III RC 63/20 przed Sądem Rejonowym w Kętrzynie pozwani w ramach zawartej ugody z matką małoletnich zobowiązali się do opłacenia wnukom corocznie półkolonii w szkole oraz przedszkolu na okres ferii oraz wakacji w kwocie nie wyższej niż po 400 zł na rzecz każdego z nich, a łącznie 1600 zł rocznie.

Ojciec małoletnich powodów zamieszkuje wspólnie z pozwanymi. Nie pracuje, utrzymuje się z renty w wysokości 1100 zł miesięcznie. Pobiera także świadczenie pielęgnacyjne w wysokości 215,84 zł miesięcznie. Wywiązuje się z obowiązku alimentacyjnego wobec małoletnich dzieci. Realizuje kontakty z dziećmi w każdy pierwszy i trzeci weekend miesiąca.

Matka małoletnich powodów pracuje w sklepie (...) w K., w wymiarze $\frac{3}{4}$ etatu, gdzie zarabia ok. 2100 zł netto miesięcznie. Pobiera także świadczenie wychowawcze 500+ na każde dziecko. Uzyskiwany dochód nie wystarcza jej na opłacenie wszystkich bieżących rachunków. Ze względu na zadłużenie z tytułu zaległości za opłaty za zagospodarowanie odpadami, podatku od nieruchomości oraz za wodę, jest prowadzona wobec niej egzekucja z rachunku bankowego. Dodatkowo spłaca kredyt hipoteczny zaciągnięty na zakup mieszkania, którego rata wynosi 1000 zł miesięcznie. Korzysta także ze wsparcia MOPS w K. w postaci opłacenia kosztów posiłku dla dzieci w szkole w okresie od 1 stycznia do 30 czerwca 2022r.

Pozwani wspólnie z ojcem małoletnich powodów zamieszkują w K., utrzymują się z emerytury. S. K. pobiera emeryturę w wysokości 1600 zł miesięcznie, a K. K. (2) w wysokości ok. 2200 zł miesięcznie. Na koszty utrzymania mieszkania i inne stałe wydatki przeznaczają ok. 1500 zł miesięcznie. Oboje pozostają pod opieką lekarzy specjalistów, ponoszą koszty dojazdów do lekarza czy wizyt prywatnych. Utrzymują kontakty z wnukami, gdy te przyjeżdżają do ojca. Wówczas ponoszą koszty związane z ich wyżywieniem, organizacją czasu wolnego.

Powyższy stan faktyczny w sprawie, Sąd ustalił w oparciu o zeznania stron (k. 100-102), zeznania świadka K. K. (4) (k. 87v-88) oraz dokumenty i zdjęcia przedłożone przez strony (k. 6-39, 43-44, 61-63), informację z MOPS w K. (k. 96-98), pismo z ZUS (k. 99).

Sąd zważył, co następuje:

Dokonując ustalenia stanu faktycznego w sprawie, Sąd dał wiarę zeznaniom stron, zeznaniom świadka K. K. (4) oraz uznał za wiarygodne wszystkie zebrane w toku postępowania dokumenty albowiem nie budziły one żadnych wątpliwości. Ponadto strony nie kwestionowały ich prawdziwości i wiarygodności.

Niewątpliwie rodzice w pierwszej kolejności obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Poza powyższym wypadkiem uprawniony do świadczeń alimentacyjnych jest tylko ten, kto znajduje się w niedostatku (art. 133§1 i 2 kro).

Powszechnie w piśmiennictwie oraz orzecznictwie sądów rodzinnych przyjmuje się, iż niedostatek oznacza niemożność zaspokojenia przez uprawnionego do alimentacji jego usprawiedliwionych potrzeb. Niedostatek nie musi wiązać się z sytuacją, w której wierzyciel alimentacyjny nie ma żadnych środków utrzymania, gdyż wystarczy, aby nie był on w stanie samodzielnie zaspokoić swoich usprawiedliwionych potrzeb w zakresie utrzymania i wychowania (por. komentarz do art. 133 krio, red. Gromek, Legalis).

Matka małoletnich powodów oparła swoje żądanie o treść art. 128 krio, zgodnie z którym obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania (obowiązek alimentacyjny) obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo.

W powyższej regulacji ustawodawca wymienił osoby, na których ciąży obowiązek alimentacyjny. Osobami tymi są krewni w linii prostej, czyli osoby, z których jedna pochodzi od drugiej (np. dziadkowie-wnuki).

Obowiązek alimentacyjny zobowiązanego w dalszej kolejności powstaje dopiero wtedy, gdy nie ma osoby zobowiązanej w bliższej kolejności albo gdy osoba ta nie jest w stanie uczynić zadość swemu obowiązkowi lub gdy uzyskanie od niej na czas potrzebnych uprawnionemu środków utrzymania jest niemożliwe lub połączone z nadmiernymi trudnościami.

Bezsporne jest w niniejszej sprawie, że ojciec małoletnich powodów wywiązuje się z obowiązku alimentacyjnego na rzecz małoletnich powodów. Obecnie wysokość alimentów na rzecz każdego dziecka wynosi po 200 zł miesięcznie. Z uwagi na to, że ojciec małoletnich jest osobą niepełnosprawną, utrzymującą się z renty w wysokości 1100 zł miesięcznie zwiększenie wysokości alimentów jest znacząco utrudnione. W tej sytuacji, matka małoletnich powodów wystąpiła z powództwem o alimenty wobec dziadków ojczystych.

Orzekając w niniejszej sprawie, na podstawie całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego, Sąd doszedł do przekonania, że powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie. W toku postępowania, A. K. wykazała bowiem okoliczności powodujące konieczność niezwłocznego wsparcia małoletnich powodów ze strony dalszych krewnych tj. pozwanych dziadków.

Niewątpliwie sytuacja majątkowa A. K. jest bardzo trudna, co powoduje, że małoletni powodowie znajdują się w niedostatku. Obecnie matka z własnego bardzo skromnego dochodu (ok. 2100 zł netto) nie jest w stanie zabezpieczyć usprawiedliwionych potrzeb małoletnich dzieci a nawet opłacić podstawowych rachunków związanych z bieżącym utrzymaniem. Prowadzona jest wobec niej egzekucja z rachunku bankowego z powodu zaległości w bieżących opłatach tj. za wywóz nieczystości, wodę czy podatek od nieruchomości. Ponadto matka opłaca ratę kredytu hipotecznego zaciągniętego na zakup mieszkania, która wynosi 1000 zł miesięcznie tj. połowę jej zarobków.

Niemniej jednak, w powyższej sytuacji nie można zarzucić matce braku starań w wychowanie małoletnich. Mimo trudnej sytuacji majątkowej i ograniczonych możliwości zarobkowych próbuje zabezpieczyć utrzymanie rodziny, korzysta ze wsparcia ośrodka pomocy społecznej, swoich rodziców czy znajomych. Od pozwanych jako dziadków ojczystych, także oczekuje wsparcia finansowego w formie alimentów na rzecz małoletnich powodów.

Jednocześnie zauważyć należy, że zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135§1 kro). Ustalając wysokość alimentów, Sąd wziął pod uwagę sytuację majątkową każdego z pozwanych.

Dlatego też, Sąd ocenił, iż alimenty w wysokości po 50 zł na rzecz każdego z małoletnich powodów tj. po 100 zł miesięcznie od każdego z pozwanych nie będą stanowiły dla nich nadmiernego obciążenia finansowego. Zasadzone alimenty stanowią symboliczny udział pozwanych w kosztach utrzymania wnuków, natomiast pozwolą matce w pewnym stopniu na zabezpieczenie usprawiedliwionych potrzeb małoletnich.

Podnieść przy tym należy, że K. K. (2) wyraził chęć przeznaczenia wnukom „kieszonkowego” po 100 zł miesięcznie (zeznania k. 101v). W pozostałej części, Sąd powództwo oddalił, albowiem ustalił, że żądana przez matkę kwota alimentów jest nadmiernie wygórowana.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, na podstawie art. 133§1 i 2 kro w zw. z art. 128 kro orzeczono jak w pkt. I i II wyroku.

Zgodnie z art. 102 kpc, Sąd nie obciążył pozwanych kosztami sądowymi (pkt. III wyroku). Pozwani są emerytami, zostali zobowiązani do alimentów na rzecz małoletnich wnuków, zatem obciążanie ich dodatkowo kosztami sądowymi byłoby krzywdzące i nieuzasadnione.

Na podstawie art. 100 kpc koszty procesu wzajemnie zniesiono (pkt. IV wyroku).

Na podstawie art. 333§1 pkt. 1 kpc wyrokowi w pkt. I nadano rygor natychmiastowej wykonalności (pkt. V wyroku).

sędzia Hubert Wnorowski